

॥ श्रीः ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

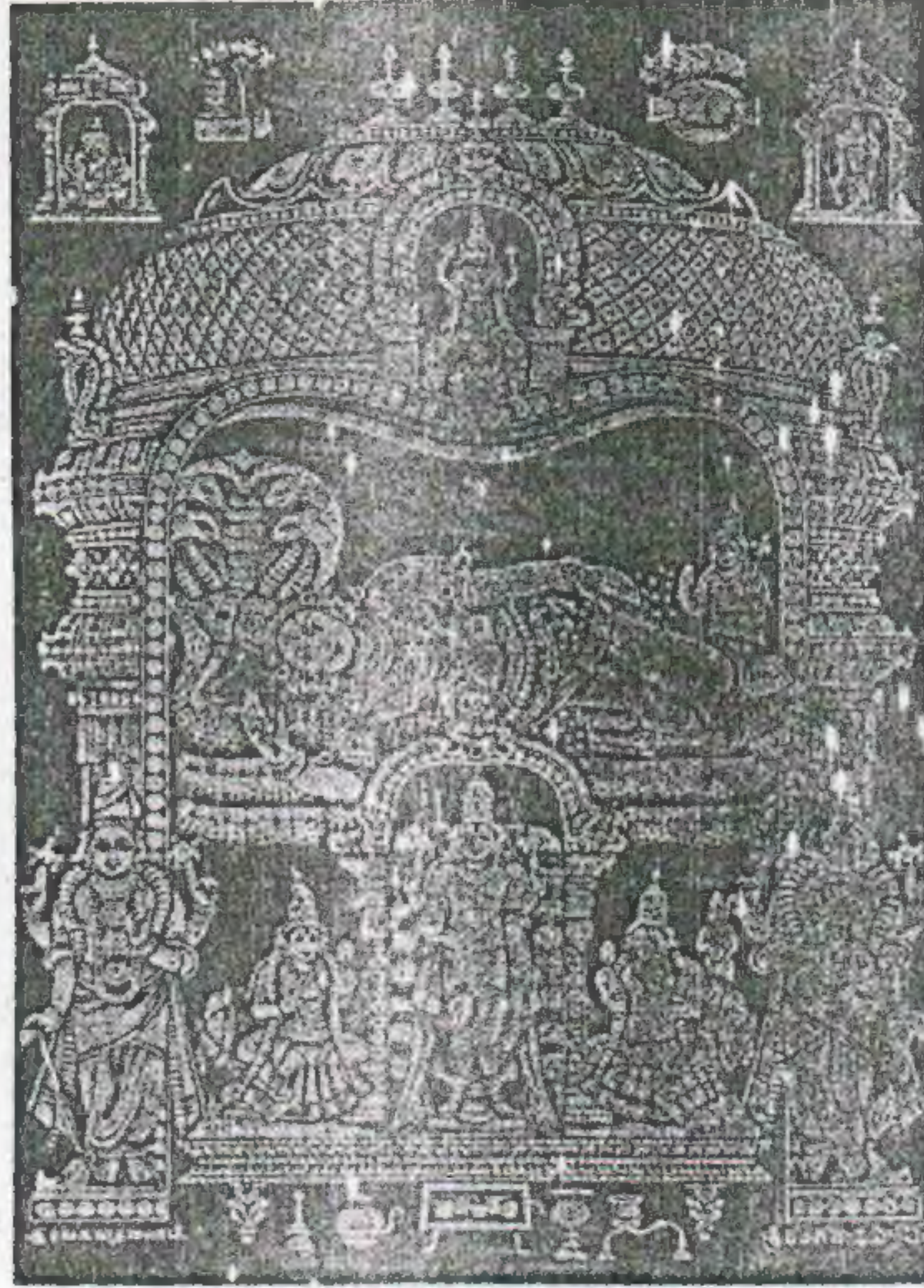
அம்ருத ஸஹீ.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த

ப்ரகாசநம் பத்திரிகை.

206

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சர்வரி — தை

JANUARY - 1961

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निवः

सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

आदिशङ्कराचार्यसूक्तिसारसमुद्बोधनम् ।

४०. भगवद्गीतासु षष्ठाध्याये अन्तिमं पद्यमिदम् ॥ श्लो ॥ योगिनामपि सर्वेषां
मद्भक्तेनान्तरात्मना । श्रद्धावान् भजते यो मां स मे युक्ततमो मतः ॥ ५॥ इति । अत्र शाङ्कर-
भाष्यमेवम् ; —“ योगिनामपि सर्वेषाम्—रुद्रादिध्यानपराणाम्, मद्भक्तेन—मयि वासुदेवे—
समाहितेन, अन्तरात्मना—अन्तःकरणेन, श्रद्धावान्—श्रद्धावानः सन्, भजते—सेवते यो माम्
स मे—मम, युक्ततमः—अतिशयेन युक्तः, मतः—अभिप्रेतः इति ॥ ४७ ॥ ” इति । इत उपरि
विवरणं न किञ्चित्कर्तव्यमस्ति ; एतेन अपक्षपातिनस्सुप्रसन्नमनसो भूयासुः ॥

शाङ्करसहस्रनामभाष्यसूक्तिततिप्रदर्शनम् ॥

४१. सहस्रनामभाष्ये च भगवत्पादा अमितानितिहासान् प्रदर्शयन्तः प्रतिष्ठापितवन्तो भगवतो नारायणस्य पारम्यम् । विष्णोरपकर्षं वा देवतान्तरम्योत्कर्षं वा न कुत्वापि मातृयाऽप्यभिदधति भगवत्पादाः । केशवनामभाष्ये * को ब्रह्मेति नमाख्यात ईशोऽहं सर्वदेहिनाम् । आवां तवाङ्गे संभूतौ तस्मात्केशवनामवान् ॥ * इत्यभिदधानस्सन्नेव सर्वस्सर्वेश्वराय केशवनाम समर्पिषदिति हरिवंशकथितमुदाजहुः । अर्कनामभाष्ये "ब्रह्मादिभिः पूज्यतमैरपि अर्चनीयत्वात् अर्कः" इत्यनुजगृहुः । अत्र आदिशब्दतः प्रथम-

பகவத்பாத ஸரிக்திஸார முணர்த்துதல்.

40. பகவத்கீதை ஆரூமத்யாயத்தில் முடிவான சுலோகமிது:—

“யொழிநாடிவி ஸவெ-ஷாம் ஐதெநர்தரா⁵நா ।

ஸ்ரீகாவாநு ஹஜதெ யொ ஜா^த வ^த ஜெ யுக்ததரொ உத: || "

என்பது. இங்கு சங்கரபாஷ்ய பங்க்தி வருமாறு:—“யொழிநாடி வவெழுஷாடி—
 ராஜாடியிராமபராணாடி, ஜீதெந—ஜயி வாஸுடெவெ வஜாஹ்தெந, சுந்த-
 ராஜநா—சுந்திகாரணெந, ஸ்ரீகாவாது—ஸ்ரீடியாநஸுநு, வஜதெ—வெவதெ
 யொஜாடி, வவெ-ஜெ, யுக்ததஜி—சுதிஸ்யெந யுக்தி, ஜதஜி—சுவிவெருதஜி”
 என்பதாக. இதற்கு விவரணம் அநபேக்ஷிதம். பக்ஷபாதமற்றவர்கள் இதனால் ஸுப்பிர
 ஸந்த மநஸ்கராகப் பெறுவார்கள்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

சங்கராசாரியருடைய ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யஸூக்திகள் காட்டுதல்.

41: பகவத்பாதர் ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்திலும் பல பல இதிறாஸங்களை யெடுத்துக் காட்டி நாராயண பாரம்யத்தைத் திடப்படுத்தியுள்ளார். விஷ்ணுவின் தாழ்வையோ, தேவதாந்தரத்தின் உயர்வையோ ஓரிடத்திலும் அவர் காட்டினதில்லை. கேசவநாமபாஷ்யத்தில் "கொ ஸ்ரஜேந்திர யஸ்ய ப்ரஹ்ம ஸம்ஸாரஹம் யஸவ-புஷ்பிமாநா || * என்று சொல்லிக் குவாம் தவாஜே ஸம்ஸாரஹம் தஸ்யாஸு கௌவநாஹவா || * என்று சொல்லிக் கொண்டே சிவபெருமான் இந்த கேசவநாமத்தை ஸமர்ப்பித்ததாக ஹரிவம்சத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள இதிறாஸத்தை உதாஹரித்துள்ளார் பகவத்பாதர். சுக-புமாஹாஷ்யத்தில் "ஸ்ரஜேந்திரி: வஜ்ஜுதஜெரவி சுவ-புமீயசுவாசு சுக-பு" என்று விவரணம்

தாம்பூலபுஷ்பம் பவதே பார்வதிபதயே ஸ்லு : ச எவ ஹி தத்ரதிபுஹயோக்யதாபுஷ்கல : । * ச ப்ரஹ்மா ச ஸிவ ஐதி
 ஶ்ராவயந் வேதபுருஷ : ஐஹிமேவ ஹி தீர்த்தம்பரிபாடீம் ப்ரதர்ஸயதி । * அமிதாஸநநாமமாப்யே ச “ஸஹாரஸமயே
 விஸ்வமஸநாதிதி அமிதாஸந : ” ஐதி ப்ரமாஸிரே த எவ ப்ரஹ்மத்பாடா : । ந ஸ்லு விஸ்வபஹிம்நோ ருத்ர : ।
 * அத்தா சராசரப்ரஹ்ணாஐதீஸூத்ரே சராசரஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்யாப்யத்தேதி நிர்ணீதா நாராயணோ ருத்ரமேகம் விஸ்ய்ய அந்யத்ஸர்வ-
 மத்திதி கிமஹோ கதயிதும் ஶக்யம் ? அதநீயேஸு ருத்ர எவ ப்ராஸமிக ஐதி ப்ரஹ்மத்பாடஸித்தாந்த : । * சர்வவாஸீஸ்வே-
 ஶ்வேநாமமாப்யே “ஸர்வேஸாம் வாஸீஸ்வேராஸாம் ப்ரஹ்மாஐநாமபீஸ்வேர : ” ஐதி ப்ரமாஸிரே த எவ ப்ரஹ்மத்பாடா : ॥

நிர்஑ுணப்ரஹ்மவாதநிராகரணம் ॥

42. நிர்஑ுணம் பரம் ப்ரஹ்மஐதி ப்ரேஸாம் வாடோ ப்ரஹ்மம் ஶோசநீய : । ஹேயகுணாபாவப்ரதிபிபாடயிஸ்யா நிர்஑ுணம்
 ப்ரஹ்மஐதி க்வசித்ப்ரதிபாடயதி தாவதுபநிஸத் । ப்ரஸஸஹஸகஸ்யாணகுணஸத்வாப்ரதிபாடகஸ்துதிஸதவிரோ஢மந்தரேண நிர்஑ுண-
 ஶ்ருதிநிர்வாஹே க்ரியமாணே ஹேயகுணாபாவப்ரதிபாடநதாத்ஸ்யமேவ ஹி தாஸாம் [நிர்஑ுணஸ்துதிநாம] வர்ணநீயம் । ப்ரஹ்மாஐநாம்
 ஜகத்காரணத்வஸக்ஷாம் வ்யுதஸ்யந்தீ ஶாரீரகமீமாஸா ப்ராஸ : ப்ரத்யஹிகரணம் ப்ரஹ்மநிஶ்டகுணகாணேவ ஹி ப்ராஹ்மநேனோபாடாய
 ததாவிஶ்டகுணதரித்ராணாமிதரேஸாம் வஸ்தூநாம் காரணத்வம்ஸம்பவீதி நிர்஑ுணயதி । ஐதானீஸ்தநாஸ்து “ப்ரஹ்மத்பாடா அபி
 ஶகுணம் ப்ரஹ்ம ஶஸரீரம் ப்ரஹ்ம ஶயம்ப்யுபகஸ்தந்தேவ ” ஐதி விலிஸந்தி ஶகீயாஸு க்ருதிஸு । எவம் லிஸதாம் அவ்யவஸ்தித-

காட்டினார். இங்கு ஆதிசப்தத்தால் முந்துற முன்னம் க்ரஹிக்கக் கூடியவர் பார்வதி பதி
 யல்லவோ? * ஸ ஸ்ரஹ்மா ஸ ஶிவ : * என்றேதுகிற வேதபுருஷன் பிரமனுக்கடுத்த
 படி சிவனைச் சொல்லி வைத்திருப்பது ப்ரஸித்தமன்றோ. ஶ்ரீதாஸந நாமஸ்யஸ்யத்திலும்
 “ஸஹ்மாஸ ஸஹ்மே விஸ்ஶ்மாஸ்தீதி ஶ்ரீதாஸந : ” என்று விவரித்தார் பகவத்பாதர்.
 சிவபெருமான் விஸ்வபஹிர்ஶ்ருதனல்லனே. * நஸிர்மதிச் சடையனும் நான்முகக் கடவுளும் *
 என்கிற திருவாஸிரியப் பாசரமும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. * ஶத்ரா வராஸாஸ ஶ்ரஹ்-
 மாஸ : * என்கிற ஸுத்திரத்தில் க்ருத்ஸநமான சராசரத்திற்கும் ஶத்ராஸென்று நிர்ண
 யிக்கப்பட்ட நாராயணன் சிவபெருமானை விட்டிட்டானென்ன ப்ரஸக்தியில்லையே. ஶ்ரீ
 யர்களில் சிவனை முதல்வனென்பது பகவத்பாத ஶித்தாந்தம். * ஸஹ்மா வ்ரஶ்மாஸாஸாஸ
 நாம ப்ராஸ்யத்திலும் “ஸஹ்மாஸ-ஶ்மாஸ வ்ரஶ்மாஸாஸாஸாஸ ஶ்ரஹ்மாஸ-ஶ்மாஸாஸ ஶ்மாஸாஸ”
 என்றார் அவர் தாமே.

நிர்஑ுண ப்ரஹ்மவாதத்தை நிராகரித்தல்

42. பரப்ரஹ்மம் நிர்஑ுணம் என்று பிறர் செய்யும் வாதம் மிகவும் வருந்தத்தக்கது.
 ஹேயகுணமில்லாமையைத் தெரிவிக்க வேண்டி உபநிஷத்து சிலவிடங்களில் ப்ரஹ்மத்தை
 நிர்஑ுணமென்று சொல்லியிருப்பதுண்டு. எண்ணிறந்த திருக்கல்யாண குணமுடையவை
 ஓதியிருக்கின்ற ச்ருதிசதங்களுக்கு விரோதமின்றிக்கே நிர்வாஹம் செய்யவேண்டுமன்றோ ;
 அங்ஙனே நிர்வாஹிக்குமளவில் நிர்஑ுணச் ச்ருதிகளுக்கு ஹேயகுணாலாவ ப்ரதிபாடி
 நத்தில் தாத்பர்யம் என்றே சொல்லித் திரவேண்டும். ப்ரதாநம் முதலானவை ஜகத்காரண
 மாகக் கூடுமென்று நேர்ந்த சங்கைகளைப் பரிஹரியா நின்ற சாரீரக மீமாம்ஸையானது
 பெரும்பாலும் அதிகரணந்தோறும் பரப்ரஹ்மத்தினிடத்துள்ள திருக்குணங்களை யெடுத்
 துக்கொண்டே “அத்தநைய குணங்களில்லாத வஸ்துக்களுக்குக் காரணத்வம் ஸம்பவிக்க

चित्त्वादन्यन्न किमपि सेत्स्यति । * उत्पन्नं द्रव्यं क्षणमगुणं तिष्ठतीति नैयायिका निगदन्ति ; परस्य ब्रह्मण उत्पत्त्यभ्युपगमे तत् क्षणमगुणं तिष्ठेदपि । मुमुक्षून् मुक्तान् नित्यानशेषानपि स्वकीयगुणानुभवसम्पत्पदानेन कृतार्थयितुमेव जाग्रत परं ब्रह्म क्षणमात्रमपि निर्गुणं स्थातुं न शक्नोति । श्रीवत्साङ्गमिश्राणाम् * दूरे गुणास्तव तु सत्त्वरजस्तमांसि तेन त्रयी प्रथयति त्वयि निर्गुणत्वम् । नित्य हरे ! निखिलसद्गुणसागरं हि त्वामामनन्ति परमेश्वरमीश्वराणाम् ॥ * इत्येषा दिव्यसूक्तिस्सततमनुसन्धेया ॥

மாட்டாது' என்று தலைகட்டுகின்றது. இக்காலத்தவர்களான அத்வைதிகள் தங்கள் நூல்களில் "ஆதிசங்கராசாரியரும் ஸகுணப்ரஹ்மத்தையும் ஸாரீரப்ரஹ்மத்தையும் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதுண்டு" என்றெழுதுகிறார்கள். இங்ஙனே யெழுது மவர்களுக்கு அவ்யவஸ்தித சித்தத்வம் தவிர வேறென்றும் தேருது. நையாயிகர்கள் "உஹ்ம் ஐஷ்ண உமாணம் திஷ்ணி" என்பார்கள். பரப்ரஹ்மத்திற்கு உத்பத்தி ஒப்புக்கொண்டாலாவது அது க்ஷணகாலம் நிர்க்குணமாக இருக்கவுமாகும். முமுகுக்களும் முக்தர்களும் நித்யர்களுமான ஸமஸ்த ஜீவராசிகளையும் தன்னுடைய குணநுபவத்தினாலேயே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமதான பரப்ரஹ்மம் க்ஷணமாத்ரமும் நிர்க்குணமாக இருக்கவில்லாது. கூரத்தாழ்வானருளிச் செய்த ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தில் *உரொ முணாவூவ து வசுவரஜவூஜாம்பி தெந துய்யுயதி சுவயி நிமபுணசுவடி | நித்யம் ஹரொ ! நிவிருவபூண வாமரம் ஹி சுவா உஉமணி வாரமேஸாரீஸாராணாடி || * என்றுள்ள ச்லோகரத்நம் இங்கு நித்யாநுஸந்தேயமாகக் கடவது:

நம்முடைய ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவ வியாக்கியானத்திலிருந்து சில பங்க்திகளைக் காட்டியே இதன் பொருளுணர்த்துகிறோம்.

நிர்க்குணச் ச்ருதிகளுக்கு என்ன கதியென்ன, அவற்றை நிர்வஹிக்கவேண்டும் வழி காட்டுகிறாதிதல். *நிர்குணம் நிர்ஜநம்* இத்யாதி ச்ருதிகள் எம்பெருமான் பக்கலிலே குணங்களின் அத்யந்தாபாவத்தைச் சொல்லுகிறனவல்ல. அப்படியாகில் *யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்* இத்யாதி பரச்சதவாக்யங்களினால் எம்பெருமானுக்குச் சொல்லப்பட்ட குணபௌஷ்டிகல்யம் வ்யாஹதமாகுமே. ஒரு ச்ருதியும் வ்யாஹதார்த்தமாகாதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டுமே. நிர்க்குணத்வத்தைச் சொன்னவிடம் ஹேயகுணராஹித்யத்தைச் சொல்லிற்றுகக் கொள்ளுமளவில் ஒரு விரோதமுமில்லையே. உதஸர்க்காபவாதந்யாயம் இதற்குக் கை கொடுக்குமே. [ஸத்வ ரஜஸ் தமாம்ஸி குணஸ்தவ தூரே] ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் தேவரீருக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ளன. எம்பெருமான் பக்கலில் ரஜஸ்தமோகுணங்கள் இல்லை யென்று சொல்லலாமத்தனை போக்கி ஸத்வகுணமும் இல்லையென்று சொல்லலாமாவென்று ஒரு சங்கைதோன்றும். *பரம ஸத்வ ஸமாச்சரய: க:* என்னும்படியுள்ள எம்பெருமான் பக்கலில் ஸத்வகுணமில்லை யென்னப் போகாது; ரஜஸ்தமோமிச்சரமான ஸத்வகுணமில்லை யென்கிற தத்தனை. [தேந த்ரயீ ப்ரதயதி த்வயி நிர்க்குணத்வம்.] அதையிட்டே வேதத்தில் நைர்குணயவாதம், ப்ரவ்ருத்த மாயிற்று. குணஸாமான்யாபாவத்தையே ச்ருதி விவக்ஷிக்கிற தென்ன வொண்ணாதோ வென்னில்; ஒண்ணுமையை உபபாதிக்கிறது உத்தரார்த்தம். [நித்யம் ஹரொ ! நிக்ஷைத்குணாகர மித்யாதி.] *பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ருயதே ஸ்வாபாவிகே ஜ்ஞாநபல்க்ரியா: * ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப: * இத்யாதி ச்ருதிகள் எம்பெருமானை ஸகல கல்யாணகுணநிதியாக் ஒதா நிற்க, அதற்கு முரணாகப் பொருள் கொள்ள வொண்ணாதிதே. *அக்நிஷோமீயம் பசுமாலபேத * இத்யாதிகளில் விஹிதமான ஹிம்ஸையைத் தள்ளியன்றோ *மா ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வாபூதாநி * இத்யாதி நிஷேத ச்ருதிகளுக்குப் பொருள் நிர்வஹியாநின்றோம். அது இங்கு மொக்குமே.

परेषां सर्वथा प्रमाणगणवैदेशिकत्वम् ॥

४३. इदमवधेयम् : परे पाञ्चरात्रागमस्य अप्रामाण्यं वदन्तः उपनिषदां ब्रह्मसूत्राणाम् इतिहास-
पुराणानां च प्रामाण्यमभ्युपगच्छन्तीव । अभ्युपगमोऽयं केवलं वाङ्मात्रेणैव हि । पाञ्चरात्रागमस्य प्रामाण्या-
भ्युपगमे का हानिस्समुपनमेत् ? श्रुतीतिहासपुराणसूत्राणां प्रामाण्याभ्युपगमेन को लाभस्समुपनतः ? इति पृष्टा
अमी किं प्रतिवक्ष्यन्तीति द्रष्टव्यम् । * वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मनेति वेदप्रादुर्भावतया प्रशस्य-
माने रामायणे आदितः प्रभृति आन्तं गुणगणप्रस्ताव एव हि विराजते । वाल्मीकिर्महर्षिः नारदमुनिपुङ्गवमुखात्
चरितं श्रोतुं नाकामयत : शुभगुणानेव शुश्रूषतेस्स । तदिदम् * को न्वस्मिन् साम्प्रतं लोके गुणवान् कश्च
वीर्यवान् * इत्यादिप्रश्नश्लोकैरुपक्रमस्यैस्सुगमम् । अथ च * बहवो दुर्लभाश्चैव ये त्वया कीर्तिता गुणाः *
इत्युपक्रममाणो नारदो महर्षिश्च गुणानेव हि व्याचष्टे ।

४४. भगवतोऽवताराश्च गुणपरीवाहरूपा एवेति सिद्धान्तयन्ति सारविदः । वेदवेद्यः परः पुमानेव
रामचन्द्ररूपेणावतीर्य वेदसिद्धान् स्वकीयानेव स्वाभाविकान् कल्याणगुणान् अन्वभावयद्भक्तजनानिति सर्वेऽप्या-
स्तिकास्संप्रतिपद्यन्ते । गुणशून्यमेव ब्रह्मेति वदन्तो रामायणादीतिहासपुराणानाम् तन्मूलभूतश्रुतिततीनां च

இதர்கள் ஸ்வரத்மநா ப்ரமாண வைதேசிகர்களென்று நிரூபித்து நிகழித்தல்.

43. முக்கியமாகக் குறிக் கொண்மின். 'பாஞ்சராத்ரம் அப்ரமாணம்' என்கிற பிறர்
உபநிஷத்துக்கள் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்கள் இதிறாஸ புராணங்கள் முதலியவற்றை ப்ரமாண
மாக ஒப்புக்கொள்பவர்கள் போலும். இது வாங்மாத்ரேண அங்கீகாரமே யொழிய
வேறில்லை. "பாஞ்சராத்ரத்தை ப்ரமாணமாக வொப்புக் கொண்டால் என்ன ஹாநி விளைந்
திடும்? ச்ருதீதிஹாஸ புராண ஸூத்ரங்களை ப்ரமாண மென்று ஒப்புக் கொண்டதனால்
என்ன லாபம் விளைந்திட்டது?" என்று இவர்களை வினவினால் இவர்கள் என்ன விடை
யிற்றுப்பார்களோ, பார்க்கவேணும். * வெடி: ஓர்வெதவாஜாவீக்ஷ வாக்ஷாஜாஜாய-
ணாதநா * என்று வேத ப்ராதூர்பாவ விசேஷமாகக் குலாவப் படுகிற ஸ்ரீராமாயணத்தில்
ஆதியோடந்தமாகத் திருக்கல்யாண குணகண ப்ரஸ்தாவமே விளங்கா நின்றது. வான்மீகி
முனிவர் தம்மிடம் வந்து சேர்ந்த நாரதமஹர்ஷி பக்கலில் கதை கேட்க விரும்பிற்றிலர்;
திருக்குணங்கள் கேட்கவே விருப்பத்தை வெளியிட்டார். அதில், *கொ ந்நவ்விநு வொ-
வ், தம் வொகெ முணாவாநு கஸு வீய-வ்நாநு * என்றும், * வஹ்வொ ஜ்-வ்-வா-
வெஸ்வ யெ சவயா கீ தி-தா முணா: * என்றும் உபந்ரமத்தில் காணும் வினாவிடை
களினால் இஃது அறிய வெளிது.

44. எம்பெருமானுடைய திருவவதாரங்களெல்லாம் குண பரீவாஹ ரூபங்களென்று
ஸாரஜ்ஞர்கள் நிஷ்கர்ஷித்துள்ளார்கள், எம்பெருமான் ஸ்வரத்மாவிலே நிரம்பியுள்ள
திருக்குணங்களை வெளியிட்டுத் தரிப்பதற்காகவே திருவவதாரங்கள் செய்கிறாரென்கை.
ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண திருவவதரித்து வேதஸித்தங்களும் ஸ்வாபாவங்களும்மான
திருக்குணங்களை ஸ்கல பக்தர்களும் அநுபவிக்கும்படி செய்தருளினன் பகவான். இதை
அறியாதாரில்லை. 'ப்ரஹ்மம் குணஸூத்ரமே' என்பவர்கள் ஸ்ரீராமாயணம் முதலான இதி
ஹாஸ புராணங்களுக்கும் அவற்றுக்கு மூலமான ச்ருதிகளுக்கும் நெடுந்தூரத்திலிருக்கத்

अतिदूरे वर्तितुमर्हन्तीति नायमतिवादो न चाप्याग्रहोक्तिः । * इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् * इति,
* वेदोपबृंहणार्थाय तावद्ग्राह्यत प्रभुः * इति चाभिदधाना महर्षयो वेदार्था एव स्फुटतरमितिहासपुराणेषु
प्रकाशन्त इति प्रतिज्ञातवन्तो भवन्ति । एवञ्च गुणप्रतिपादने गुणानुभावने च तत्पराणाम् उपबृंहणा-
मुपबृंहणानां च समन्वयगन्धमन्तरेण निर्गुणब्रह्मवादनिरतानधिकृत्य नास्त्यधिकमभिधातव्यमिति सर्वं
समञ्जसम् ॥ .... *

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

श्रीभाष्यसौरभबुभुत्सुजनोपकृत्यै प्रख्यापनीयविषया विलसन्त्यनन्ताः ।
संक्षेपकौतुकिजनोपकृतिं विशेषादाशय्य संप्रति विरन्तुमिष्टेच्छुरस्मि ॥
इति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कराण्णङ्गराचार्यकृतिषु विशिष्टाद्वैतसर्वस्वं समाप्तम् ॥

தக்கவர்களென்பது அதிவாதமுமன்று ஆக்ரஹ வார்த்தையமன்று. *ஐ திஹாஸ வுரா-
ணாஹொம் வெடிம் வலஹுவஸ்யஹயெசு * என்றும் * வெஹொவஸ்யஹணாய-
தாவமுதாஹயத ப்ரஹுஃ * என்றும் சொல்லியுள்ள மஹர்ஷிகள் வேதப் பொருள்களே
இதிஹாஸ புராணங்களில் வெட்டவெளிச்சமாகக் காணப்படுகின்றன வென்று ப்ரதிஜ்ஞை
செய்தவர்களாகின்றனர். ஆக, திருக்குணங்களிலேயே நோக்காகத் திருவவதரித்த வேதங்-
களுக்கும் தஹுவஸ்யஹணங்களுக்கும் சிறிதும் பொருந்தாதபடி நிர்குணப்ரஹ்ம வாதம்
செய்பவர்களைப் பற்றி இன்னமும் பேசவேண்டிய தொன்றுமில்லை யென்று இந்த நூலையும்
தலைக்கட்டி நிறுவினோம். ...

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய
விசிஷ்டாத்வைதஸர்வஸ்வம் முற்றுப்பெற்றது.

॥ सदाचार्याः प्रसीदन्तु ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

"AMRUTALAHARI" OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

163. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோ வென்னில்?

164. ஸம்ஹாரத்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

165. இவன் தானே, ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபாதாநமுமாயிருக்கும்.

இங்கே ஒரு ஸங்கையும் ஸமாதானமும்

ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை யென்று சொல்லிவிடலாமோ? *சென்று சென்று கிணறுங் கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி ஒன்றியொன்றி யுலகம் படைத்தான்* என்றும் *உய்யவுலகு படைத்து* என்றும் *விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும்* என்றும் சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவதாகச் சொல்லுகிற இவ்வசனங்களுக்குப் போக்கு என்? என்று ஸங்கையுண்டாகக் கூடியது. (இதற்கு ஸமாதானம்.) சேதநோஜ்ஜீவநமாகிற அதுவும் ப்ரயோஜநமாயிருக்கச் செய்தேயும் லீலையே முக்கிய ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஸக்திமானான ஸர்வேஸ்வரன் ஸகலாத்மாக்களையும் ஏககாலத்திலேயே முக்தி பெறுவிக்க வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸர்வாத்மாநா ஸ்வாதீநரான ஆத்மாக்களை கருமத்தை வ்யாஜமாக்கிக் கைகழியவிட்டு ஸாஸ்த்ரமர்யாதையிலே வரவர அங்கீகரிப்பெனென்றிருக்கிற விது லீலாஸத்தில் விருப்பத்தாலேயன்றே. லீலாவிபூதி யென்றே இதற்குப் பெயராயுமிரா நின்றதே. ஆக இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரகர ப்ரயோஜநமாய்ச் செல்லுகையாலே ப்ரஹ்மஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும் ஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜநம் லீலையேயாகச் சொன்னவிது பொருந்து மென்.

163, 164. இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது லீலார்த்தமாகவானால் ஸம்ஹாரதஸையில் லீலை குலையாதோவென்னில், மணற் கொட்டகமிழைத்து விளையாடுகிற சிறுவர்களுக்கு இழைத்த கொட்டகத்தை அழித்துப் பொகடுகைதானும் லீலையாயிருக்குமா போலே ஸ்ருஷ்டித்த ஜகத்தை ஸம்ஹரிப்பதுதானும் ஸ்ருஷ்டி போலவே லீலையா யிருக்குமாதலால் எப்போதும் லீலை குலையாது. ஆக, இவ்வளவாலும் சொல்லிற்றாயிற்று—ஈச்வரனே ஜகத்துக்குக் காரணமென்றும், பரமானுவோ ப்ரதாநமோ ப்ரஹ்மருத்ராதி சேதநர்களோ காரணமாக மாட்டார்களென்றும், ஸர்வேஸ்வரன் காரணமாகிறதும் வேறு ஹேதுக்களாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே யென்றும், ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இது தனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலை யென்றும் (சொல்லி நின்றது).

165. ஈச்வரன் ஜகத்காரணமாமிடத்தில் நிமித்தகாரண மாத்ரமன்று, உபாதாந காரணமும் இவனே யென்கிறது. உலகில் ஒரு காரியம் உண்டாகவேணுமானால் அதற்குக் காரணமிருந்து தீரவேணும். அந்த காரணம் நிமித்தகாரணமென்றும் உபாதாநகாரணமென்றும் ஸஹகாரி காரணமென்றும் மூவகையாயிருக்கும். அதில் உபாதாநகாரணமாவது—கார்யரூபேண விகாரப்படுகைக்கு உரித்தான வஸ்து. (பாணைக்கு மண்; வஸ்த்ரத்திற்குப் பஞ்சு என்று காண்க.) அந்த உபாதாந வஸ்துவை கார்யரூபேண விகாரப் படுத்தவல்ல கர்த்தாவை நிமித்தகாரண மென்கிறது. (பாணைக்குக் குயவன்; வஸ்த்ரத்திற்கு நசவுகாரன்—என்று காண்க.) இனி ஸஹகாரி காரணமாவது—காரியமுண்டாகைக்கு உபகரணமான வஸ்து. (பாணைக்கு சக்கரம் தடி முதலியன; வஸ்த்ரத்திற்கு துர் வேமாதிகள் காண்க.) கடபடாதிகளாகிற கார்யவர்கங்களுக்கு ஏற்படுகிற காரணங்கள் வெவ்வேறு பட்டிருக்குமாயிற்று. இப்படியல்லாமல் ஜகத்தாகிற காரியத்தின் உத்பத்தியில் ஈஸ்வரனே மூவகைக் காரணமாயு மிருப்பன். எங்ஙனே யென்னில்; *பஹுஸ்யாம்* என்கிற ஸங்கல்பத்தோடே கூடி நின்று நிமித்தகாரணமாயும், நாமரூப விபாகத்திற்கு உரித்தல்லாதபடி தன்னுடனே கூடிக் கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சித்சித் விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு உபாதாநகாரணமாயும், ஜ்ஞானம்

166. ஆனால், நிர்விகாரனென்றும்படி யென்னென்னில்?

167. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

168. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னென்னில்?

169. விசிஷ்டவிசேஷண ஸத்வரகமாக.

170. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வசக்திக்குக் கூடாதொழியாதினே.

171. ஈசுவரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநனுக்கு சரீரேந்திரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞான விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

சக்தி முதலியவற்றோடு கூடினவனாய்க் கொண்டு ஸஹகாரி காரணமாய் மிருப்பன். ஆகையாலே உபாதான காரணமும் இவனே யாவன். கீழே நிமித்தகாரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஈசுவரனே இவனென்பதற்குப் பொருள். சேதநாசேதநங்களிரண்டும் அப்ருதக்ஷித்த விசேஷணமாய்க் கொண்டு தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது.

166, 167. தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமாதில் இவ்விஸ்வரனை விகாரமற்றவனென்று ஸாஸ்த்ரங்கள் சொல்லியிருப்பது எங்ஙனே பொருந்து மென்னில்; நன்கு பொருந்தும். சேதநாசேதநங்களாகிற விசேஷணங்களோடு விசிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விசேஷணமான் ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லாமையாலே விகாரமற்றவனென்னக் குறையிலலை.

168, 169. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையாகில் இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறனென்ற பரிணாமம் இவனுக்கு உண்டாம்படி எங்ஙனே யென்னில், தன்னை விட்டுப் பிரிய யகில்லாத விசேஷணத்வாரா பரிணாம முண்டாகின்றதத்தனை. அப்ருதக் ஸித்தமான சேதநாசேதநரூப விசேஷணத்வாரா பரிணாமமுண்டாகின்ற தென்றதாயிற்று.

170. இப்படி ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க, தனக்கு சரீரபூத விசேஷணத்வாரா கார்யவர்களுக்குக் கெல்லாம் இவனே உபாதானமாகக் கூடுமோ வென்னில், சிலந்திப்பூச்சியின் தன்மையை யறிபவர்கள் இங்ஙனம் சங்கிக்க இடமில்லை. அல்ப சக்தியுள்ள சிலந்திக்கு ஸ்வரூப விகாரமின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே தன் சரீரமாகிற விசேஷணத்தின் வழியாக நூல்திரளாகிற கார்யஜாதத்திற்குத் தான் உபாதானமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவமானது “பராஸ்யஸக்திர் விவிதைவச் ச்ருயதே” என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஸக்தியுத்தனான ஸர்வேசுவரனுக்குக் கூடாமை யில்லையே. இந்தச் சிலந்தித் த்ருஷ்டாந்தம் வேதாந்தங்களிலும் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளதன்றோ. (170)

171. ஜகத்துக்கு மூலகைக் காரணமும் ஈசுவரனே யென்னுமிடம் ஸாதிக்கப்பட்டது கீழே. தன்னைப் போலவே நித்ய வஸ்துக்களாக ஸாஸ்த்ரங்களில் ஓதப்பட்டுள்ள அசித்தையும் சித்தையும் ஈசுவரன் ஸ்ருஷ்டிக்கிறனென்பது எப்படி? என்னு மாகாங்கையிலே சொல்லப்படுகிறது. அசித்தைப்பரிணமிக்கச் செய்கையும் சேதநனுக்கு ஸரீரத்தையும் இந்திரியங்களையுங் கொடுத்து ஜ்ஞானவிகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமே யாயிற்று. ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது.

172. ஸ்திதிப்பிக்கையாவது-ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அனுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.
173. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிதேனு புத்ரனைப் பிதா விஷங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயரந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டு வைக்கை.
174. இம்முன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.
175. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவக்கும் ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய்; ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.
176. ஸ்திதியில், விஷ்ணுவாதி ரூபேன அவதரித்து, மந்வாதிமுகேந காஸ்தாங்கனை ப்ரவர்த்திப்பித்து நல்வழிகாட்டி, காலத்துக்கும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்திதிப்பிக்கும்.
177. ஸம்ஹாரத்தில் ரூத்ரனுக்கும், அக்ந்யந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோ குணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

172. ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களென்றிற் அடைவில் ஸ்ருஷ்டிக்கு அடுத்தது ஸ்திதியாகையாலே ஸ்திதிப்பிக்கையாவது என்னென்னில்; 'தன்னாலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களிலே பயிருக்கு ரக்ஷைமாய்க் கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலை போலே அவற்றை ரக்ஷிப்பதற்கு அநுகூலமாக உள்ளே பிரவேசித்து நின்று அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு ஏற்றவாறு ஸர்வரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

173. இனி ஸம்ஹரிக்கையாவதென்னென்னில்; தன்னை வழிபட்டு உய்வதற்குறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே விஷயரந்தரப்ரவணனாய்ப் போகப்புக்கவாரே, விதி நிஷேதங்களுக்கு உட்பட்டு ஒடுங்கி வர்த்தியாமல் மனம் போனபடி திரியும் மகளை ஹிதபரனான தந்தையானவன் ஒரு வியாபாரத்துக்கும் உரியனல்லாதபடி விலங்கிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, விஷயரந்தரங்களிலே அதிப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணகளேபரங்களைக் குலைத்து ஒடுக்கியிட்டு வைக்கை.

174—177. கீழ்ச் சொன்ன ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் தனித்தனியே நாலுபடிப் பட்டிருக்கும். பதினான்கு லோகங்களையும் படைக்குமவனாய் ஸமஷ்டி புருஷனான பிரமனுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு நித்யஸ்ருஷ்டியைச் செய்யுமவர்களான தஸப்ரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு இன்றியமையாததான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவான ரஜோகுணத்தோடே கூடியிருந்து ஸ்ருஷ்டிக்கை—ஸ்ருஷ்டியில் நான்கு ப்ரகாரம். “உபெயு-விரிணயிரிஸம் வு-உராவதாரம்” என்கிற விஷ்ணுவவதாரம் தொடக்கமாக *எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்* என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணி மறு யாஜ்ஞ வல்க்ய-பநாஸர-வால்மீகி-ஸௌநகராதிகள் முகமாக ஸ்மிருதிஹாஸ புரணங்களாகிற ஸாஸ்த்ரங்களைப் ப்ரவர்த்திப்பித்து சேதநர்கள் தப்பு வழிகளில் ப்ரவர்த்தியாமல் ஈடேறுகைக்குறுப்பான நல்வழிகளைக் காட்டி, ரக்ஷிணோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷைமான ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் ஸத்வகுணத்தோடு கூடியிருந்து ஸ்திதிப்பிக்கை. இதில் நான்கு ப்ரகாரம். ஸம்ஹரிப்பவர்களில் தலையான ரூத்ரனுக்கும், அவரந்தர ஸம்ஹார கர்த்தாக்களான அக்நி யமன் முதலானவர்களுக்கும் ஸம்ஹாரத்

178. சிலரை ஸுகளாகவும், சிலரை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டத்தால் ஈச்வரனுக்கு வைஷ்ணவ நாதிக் குணங்கள் வராதோ வென்னில்?

179. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மன்தின்ற ப்ரஜையை நாக்கிலே குறியிட்டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப்போலே ஹிதபரையிச் செய்கையாலும் வாராது.

180. இவ்ருள் “முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வேம்முகில் வண்ணன்” என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனுய்க் கொண்டு ஸ்ருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

181. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலுங் காட்டிற் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய், நித்ய மாய், ஏகரூபமாய், சுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞானமயமான ஸ்வரூ

திற்குரிய காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஸகமான ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மா வாய், கண்பாராமல் செய்கைக்குறுப்பான தமோகுணத்தோடே கூடிக்கொண்டு ஸம்ஹ ரிக்கை—இதில் நான்கு ப்ரகாரம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

177, 179. ஈச்வரன் விஷம ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுவதாகக் காண்கையாலே அது அடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக் கூடிய ஸங்கை பரிஹரிக்கப்படுகிறது. ஸ்ருஷ்டிக்கு மனவில ஸர்வாத்மாக்களையும் ஒரே படியாக வல்லாமல் தேவமநுஷ்யாதி விபாகம் பண்ணிச் சில வாத்மாக்களை ஸுகளாகவும் சிலவாத்மாக்களை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வ ஸமனாகவும் பரமதயாநுவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கு மீச்வரனுக்கு எல்லார் திறத்திலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷ்ணவமும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே பரதுக்காஸஹிஷ்ணு த்வமாகிற க்ருபை இல்லாமையும் வாராதோ வென்னில்; வாராது. சிலரை ஸுகளாக வும் சிலரை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற விது—விஷம ஸ்ருஷ்டிக் குறுப்பான சேதந ரூபைய கருமமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிற விது—ரோக ஹேதுவான மண்ணை விரும்பித் தின்ற ப்ரஜையை மேலே தின்னாதபடி நாக்கிலே குறியிட்டு மன்தின்ன அஞ்சும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப் போலே, இவர்கள் மேல் துக்க ஹேதுவான கருமங்களைப் பண்ண அஞ்சும்படி ஹிதபரையிச் செய்கையாலும் வைஷ்ணவ நைர்க்ருணயங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராது.

180. இந்த ப்ரகாரணத்தின் முதல் குர்ணியில் “ஸகல ஜகத் ஸர்க்க ஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாவாய்” என்ற விசேஷணம் இவ்வளவும் உபபாதிக்கப் பட்டது. இனி “விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனாய்” என்ற விசேஷணம் உபபாதிக்கப்படுகிறது. இடையில் இரண்டு விசே ஷணங்களை உபபாதியாமல் விட்டது அவற்றில் விசேஷ வக்தவ்ய மில்லையென்பது பற்றி. இப்படி ஜகத் ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றுக்குக் கர்த்தாவாகச் சொல்லப்பட்ட வீச்வரன் “முந் நீர் ஞாலம் படைத்த எம் முகில் வண்ணனே” என்கிற ஆழ்வாரருளிச் செயலின்படியே விக்ர ஹத்தோடே கூடினவனுய்க் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும் பண்ணு வன்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

181. இனி விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யம் விஸ்தரித்து உபபாதிக்கப் படுகிறது.

[விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூபகுணங்களிலுங் காட்டிற் அத்யந்தாபிமதமாய்] ஆனந்தமயமான ஸ்வரூபமும் ஆனந்தாவஹமான குணங்களும் போலல்லாமல் எல்லைகடந்த ஆனந்தாவஹமா யிருக்கையாலே அவற்றிற் காட்டிலும் மிகவும் அபிமதமாயிருக்கும்.

[ஸ்வாநுரூபமாய்] சில அநுரூபமல்லாமலிருந்தாலும் அபிமதமாயிருக்கும்; சில அநபிமத மாயிருந்தாலும் அநுரூபமாயிருக்கும்; அவைபோலன்றிக்கே தனக்கு அநுரூபமாயிருக்கும்.

பத்தை மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்கச் செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப்போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாசகமாய், நிரவதிக தேஜோரூப மாய், னௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண கன நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜந மோஹநமாய், ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம்

[நித்யமாய்] ஸ்வரூபம் போலவும் திருக்குணங்கள் போலவும் உத்பத்தி விநாசங்களின் றியே யிருக்கும்.

[ஏகரூபமாய்] ஐயுலிஷயாழி விகாரங்களின்றியே ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். * ஸ-
பெஷா-குஷா-குஷாய * என்கிறபடியே.

[ஸுத்தஸத்வாத்மகமாய்] இதர குணக் கலப்பில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆச்ரயமாயிருக் கிற அப்ராக்ருதத்ரவ்யமே வடிவாயிருக்கும்.

[சேதந தேஹம் போலே ஜ்ஞானமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கையன்றிக்கே மாணிக்கச் செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலேயிருக்கப் பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத் துக்கு ப்ரகாசகமாய்] சுத்த ஸத்வாத்மகமாகையாலே முக்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான சேதந தேஹம் போலே, ஜ்ஞானமாய்த் தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தைப் புறந் தேற்றாத படி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்கத்தைச் செப்பாகச் சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தேற்றுவீக்குமாபோலே * எண்ணும் பொன்னுருவாய் * என்கிறபடியே ஸ்ப்ருஹணீயதயா பொன்னுருவென்று சொல் லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத் தான் ப்ரகாசகமாயிருக்கும்.

[நிரவதிக தேஜோரூபமாய்] நித்யமுக்தர்களின் விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஒரே ஜாதி யான த்ரவ்ய மாயிருக்கச் செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான வடிவாத்மநீரதேஜ ஸ்ஸிற் காட்டில் ஆதித்ய சரீரத்திற்குண்டான தேஜ:ப்ரபாவம் போலே இவை பரிச்சிந்ந தேஜஸ்ஸாம்படி தான் அபரிச்சிந்ந தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும்.

[னௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண நிதியாய்] ஸௌகுமார்யம் ஸௌந்தர்யம் ஸாவண் யம் ஸௌகந்த்யம் யௌவனம் முதலான கல்யாண குண ஸமூஹத்துக்குக் கொள்கலமா யிருக்கும்.

[யொலியெய்யமாய்] பகவத்த்யாந பரரான பரமயோகிகளுக்கு சுபாச்ரயமாய்த் கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கும்.

[ஸகலஜநமோஹநமாய்.] அஜ்ஞர் ப்ராஜ்ஞர் என்கிற வாகியின்றிக்கே ஸகல ஜனங் களையும் தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே பிச்சேற்றும்மதாயிருக்கும்.

[ஈமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்] தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டவர்களுக்கு தன் னில் வேறுபட்ட ஸகல விஷயாநுபவத்திலும் ஆசையறுக்குமதாயிருக்கும்.

[நித்ய முக்தாநுபாவ்யமாய்] அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞானாதி குணங்களை யுடையரான நித்யரா லும் * ஸஹ வஸூனிப்படியே அநவரதம் அநுபவிக்கப் படுமதாயிருக்கும்.

[வாசத்தடம் போலே கைதாபஹமாய்] “கண் கைகால் தூயசெய்ய மலர்களா சோதிச் செவ்வாய் முகிழ்தா சாயல் சாமத் திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள் வாசத்தடம் போல்வருவானே!” என்று ஆழ்வார்வருணித்தபடியே திவ்யாவ்யவங்களும் திருமேனியுமான சேர்த்தியாலே பரப்பு மாறத் தாமரைபூத்துப் பரிமளம் அலையெறியா நிற்பதொரு தடாகம்

போலே ஸகல தாபஹமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய், ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர்வாபாச்சரய மாய் அஸ்தா பூஷணபூஷிதமாயிருக்கும்.

182. ஈச்வர ஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதார மென்றஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

183. அதில் பரத்வமாவது— அகாலகால்யமான நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு.

போலே யிருக்கையாலே தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸம்ஸாரிக நாநாஸித தாபத்தோடு விரஹதாபத்தோடு வாசியற ஸகல தாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கும்.

[அநந்தாவதாரகந்தமாய்] * எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாயென்று சொல்லப் படுகிற எண்ணிறந்த அவதாரங்களும், அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாகத்தை இதரஸஜாதீய மாக்கிக் கொண்டு தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம் போலே வருகிறவையாகையாலே அவை யெல்லா வற்றுக்கும் மூலமாயிருக்கும்.

[ஸர்வரக்ஷகமாய்] ஐச்வர்யார்த்திகள் கைவல்யார்த்திகள், பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகர் ப்ரபந்நர் அநுபவ கைங்கர்யபரர் நித்யமுத்தர் என்கிற வாசியற ஸர்வருடையவும் அரிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தோடு கூடியாகையாலே எல்லார்க்கும் ரக்ஷகமாயிருக்கும்.

[ஸர்வாச்சரயமாய்] உபய விபூதிக்கும் ஆச்சரயமாயிருக்கும்.

[அஸ்தாபூஷண பூஷிதமாய் இருக்கும்] கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாச்சரயத்வ ஸௌசகமாம்படி அஸ்தாபூஷணாத்யாயத்தில் சொல்லுகிறபடியே விபூதிக்கு அபிமானிகளான திவ்யாயுதங்க ளாலும் திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும். ஆக, “விக்ரஹந்தான்” என்று தொடங்கி இவ்வளவாலும் திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யம் அரு ளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று.

182. இந்த ப்ரகரணத்தின் முதல் குர்ணியில் “விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனாய்” என்றது கீழே உபபாதிக்கப் பட்டதாயிற்று. இந்த விக்ரஹ யோக ப்ரயுக்தமான ஈச்வர னுடைய பரத்வாதிபஞ்சக ப்ரகாரத்தையும் இனி தனித்தனியே விவரிக்க வேண்டி அதனு டைய ப்ரஸ்தாவம் இங்குச் செய்யப்படுகிறது. ஈச்வர ஸ்வரூபமானது பரத்வமென்றும் வ்யூஹமென்றும் விபவமென்றும் அந்தர்யாமித்வமென்றும் அர்ச்சாவதார மென்றும் அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும். திருவாய்மொழியில் “விண்மீதிருப்பாய் மலைமேல் நிற்பாய் கடல் சேர்ப்பாய், மண்பீதுழல்வாய் இவற்றினெங்கும் மறைந்துறைவாய்” (1-1-5) என்கிற பாசுரத்தில் இவ்வைந்து ப்ரகாரங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க.

183. பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரங்களென்கிற ஐந்தினுள்ளும் பரத்வ மாவது, * நகாலஸ் தத்ர வை ப்ரபு: * யத் காலாத் அபசேலிமம் * இத்யாதிப்படியே காலத் தாலாகும் பரிணாம மில்லாத தேசமா யிருப்பதாய், * நலமந்தமில்லதோர் நாடு * என்னும் படியே ஆனந்தம் அளவிறந்திருக்கும் நாடாகிய பூவைகுண்டத்திலே * அயர்வறுமமரர் களான அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாநி நித்யஸூரிகளுக்கும், சேறு கழுவின் மாணிக்கம் போன்று நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரர்களான முக்தர்களுக்கும் அநுபவ விஷயபூதனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

அஸ்மத்குருபரம்பராயோ நம:

அம்ருத ஸஹர்.

206

சார்வரி

— பத்ராதிபர்கள் —

1961

தை

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசாரியர்

JANUARY

अनवद्यह्यसूकीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

ஆண்டாளுக்கும் ஆபத்தா?

கோவிந்தன் வாழுமூர், சோதிமலையிமாடம் தோன்றுமூர், நீதியால் நல்ல பத்தர் வாழுமூர், நான்மறைகளோதுமூர், வேதக்கோனூர் என்று. கொண்டாடப்பட்ட கோதை பிறந்தவூரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருமேனிக்கு திருப்பாவை மாதமான மார்கழித் திங்களில், திருப்பாவை ஜீயர் விசேஷித்து உகந்தருளிய உந்து மதகளிற்றன் பாசுர நன்னாளில் திரு அத்யயனோத்ஸவ ஐந்தாம் நாளில், ஏற்பட்ட அவத்யம் எளிதில் மறக்கமுடியாததொன்றாகும். அன்று ஏற்பட்ட ஆபத்தின் விவரம் கேட்கவும் அஸஹ்யமானது. அதை எழுதவும் கை கூசுகிறது. இவ் விஷயம் ஒருவாறு எல்லாரும் அறிந்ததே யாதலால் மறுபடியும் எழுதவேணுமோ? இத் துக்க ஸம்பவம் அதிகநாள் அநுவர்த்திக்காமல், இந்த ஸமயம் அங்கு மங்களாசாஸனார்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கும் திருமலை ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி உடனே தக்க பரிஹாரங்களைச் செய்து, ஸம்ப்ரோக்ஷண கார்யங்களும் இரண்டொரு நாட்களில் நடைபெறும்படி செய்தருளியது ஒருவாறு மனதுக்கு ஆறுதல் அளித்தது. புகழ் பெற்ற T. V. S. ஸ்தாபனமும் தக்க ஸமயத்தில் செய்த உதவி மிகவும் குறிப்பிடக்கூடியது. இது நிற்க.

ஸமீப காலத்தில் தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திருவரங்கத்தில் ஏற்பட்ட ஸம்பவம் இன்னும் மனதை விட்டு அகலவில்லை. இதற்குள் அரங்கனின் மஹிஷியான ஆண்டாள் திருமேனியிலும் ஒரு அவத்யம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதன் நடுவில் அநேக இடங்களில் அநேக ஸம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

“ப்ரஜாபாபம் ப்ரபௌ பவேத்” என்றபடி பாவமே செய்யும் பாபிகளான நமது பாபமே இவ்விதம் நேர்ந்தமைக்குக் காரணம் என்று முடிவு செய்வது தவிர வேறு வழியில்லை. இக் காரியங்கள் ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் கேஷமக் குறைவையே குறிக்கின்றன. இதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியது தெய்வங்களின் கோபத்துக்குக் காரணமாகாமலும் ப்ரீதிக்குப் பாத்ரமாவதுமே.

அர்த்தமில்லாத சில லௌகிக கார்யங்களுக்கு தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தையும், செல்வாக்கையும் தாக்கீத்யத்துக்குட்பட்டுத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ உபயோகித்து வீண் கூத்து அடிப்பதையும், அதேஸமயம் வைதிகமான காரியங்களில் சிறிதும் சிரத்தை காட்டாமலும், மேலும் குறைவதற்கு ஆக்கம் அளிப்பதையும் தவிர்த்து க்ரமமாக நடக்கவேண்டிய கார்யங்களில் ஊக்கம் அளிப்பது அதிகாரிகளின் கடமையாகும்.

ஈரிரண்டுமால்வரைத் தோள் செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புற ப்ரார்த்தித்து நிற்கிறோம்.

பாவை மகாநாடுகள்

(R. Sririvasan, Steno, Simpson & co., Madras.)

ஆண்டு தோறும் கார்த்திகை மாதம் முதல் தைமாத முடிவுவரை எங்கும் பாவை மகாநாடு, திருப்பாவை திருவெம்பாவை மகாநாடு, திருவெம்பாவை திருப்பாவை மகாநாடு என்கிற பிரசாரமே மலிந்து காண்கிறது. கார்த்திகை, தை மாதங்களைவிட மார்கழித் திங்களில் இந்தப் பிரசாரம் பிரபலமாகக் காணப்படுகிறது. இதைப் பற்றி எனக்கு வெகு காலமாகவே மிக விரிவாக எழுத எண்ணமுண்டு. தற்காலம் சுருக்கமாகவும் ஸாரமாகவும் எழுதுகிறேன்.

பாவை மகாநாடு என்று பெயரிட்டு ஆங்காங்கு ஒரு புதிய கோலாஹலங்களை ஏராளமாக நடத்துகிறவர்களுடைய கருத்து என்னவென்றால் சமரசப்பான்மை வளருவதற்காக இப்படிச் செய்வதாய் அவரவர்கள் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் சரிசமமான பிரபந்தங்களே யென்பது சிலருடைய கூற்று. திருப்பாவையை விட திருவெம்பாவைதான் மிக மேம்பட்டதென்றும், திருவெம்பாவையைப் பார்த்தே திருப்பாவை செய்யப்பட்டதென்றும் சிலருடைய (அல்லது) பலருடைய கூற்று. சிவபெருமானுடைய கோவில்களைப் பார்த்துத்தான் விஷ்ணுவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன வென்று சொல்லுவார்கள் இப்படிச் சொல்லுவதில் வியப்பில்லையன்றோ.

இப்போது நான் சில விஷயங்கள் தெரிவிக்கிறேன். இந்த அன்பர்கள் நடுநிலையில் மனத்தை நிறுத்திச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவரவர்களுக்கு எளிதாகவே உண்மை விளங்கும்.

வைணவ சமூகத்தில் (ஆண்டாளருளிச் செய்த) திருப்பாவை எவ்விதமான ஏற்றத் தைப் பெற்று வருகின்றதென்பதை உலகமறிந்திருந்தாலும் நான் சிறிது எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். திருப்பாவைக்கு மார்கழி மாதத்தில் மட்டும் ஏற்றமல்ல; வருஷம் 365 நாட்களிலும் கோவில்களிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் திருப்பாவை ஸேவையில்லாமல் பகவானுடைய பூஜை கிடையாது. ஆழ்வாரசாரியர்களின் திருநகைத்திரம் முதலிய எந்த

பாவை மகாநாடுகள்

விசேஷங்களிலும் திருப்பாவை சாத்துமுறை என்பது மிகப்பெரிய சடங்காக முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இற்றைக்கும் எற்றைக்கும் முறை வழுவாது நடைபெற்று வருகின்றது.

தவிர இதைப் பரிசுரஹித்தவர்களும் இதற்குப் பல வியாக்கியானங்கள் அருளிச் செய்தவர்களும் யாரென்னில், அந்தணர் தலைவராய் வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் ஓதினவர்களான ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் கூரத்தாழ்வான் நம்பிள்ளை பெரிய வாச்சான்பிள்ளை முதலான பேராசிரியர்கள். திருப்பாவைக்கு இன்னமுமுள்ள ஏற்றங்கள் நிற்க. இப்போது நாம் தெரிவித்த ஏற்றங்களை யாரும் இல்லை செய்ய முடியாது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இனி திருவெம்பாவையை எழுத்துக்கொள்வோம். விளம்பருமாலிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களான அந்தணர்களில் ஒருவராவது இதைத் தொட்டுப் பார்ப்பதாவதுண்டோ? சைவப் பற்று நிரம்பியுள்ள, உலகம் போற்றும் குரவர்களான சங்கராசாரிய சுவாமிகள் போல் வாருடைய மடங்களில் திருவெம்பாவை தலைகாட்டுவதுண்டோ வென்று கேட்டுப்பாருங்கள். ஸமரஸப்பான்மையை வளர்க்க விரும்புகிற சைவ சமயவைதிக ஆசாரியர்களில் ஒருவராவது திருவெம்பாவையைத் தங்கள் மடங்களில் புக அனுமதிப்பதுண்டோ வென்று கேட்டுப் பாருங்கள்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வைணவ மதத்தில் தலைவராயிர்பாரான ஸ்ரீராமாநுஜர் திருப்பாவை ஜீயர் என்று விருது பெற்றிருந்தார். வைதிகத் தலைவரான அப்பேராசிரியர் திருப்பாவையில் அவ்வளவு அபிமானம் வைத்ததற்கு யாது காரணம்? திருப்பாவையில் வேதப் பொருள்கள் செழிப்புற்று விளங்குகின்றன வென்பதேயாம். ஆனது பற்றியே “பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும், வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதைதமிழ் ஐயைந்து மைந்துமறியாத மானிடரை வையஞ் சுமப்பதும் வம்பு” என்று இத் திருப்பாவைக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் கூறிக் கோவில்களிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் ஓதிவருகிறார்கள். பரம வைதிகர்களான பேராசிரியர்கள் பலரும் இதற்கு அற்புதமான வியாக்கியானங்கள் செய்தருளியுள்ளார்கள். இத்தகைய பெருமைகளில் லவலேசமுமற்றதாய் வைதிகர்களின் அருகிலும் செல்லமாட்டாததான திருவெம்பாவையை இத் தீவ்யப் பிரபந்தத்தோடு சமமாகச் சேர்த்துப் பேசுவதற்கு எள்ளளவாவது உபபத்தியுண்டோ? அதற்கும் இதற்கும் எந்த விஷயத்தில் சேர்த்தி. மனம்போனபடி எவதையும் நடத்திவிடுவதென்றால் இதற்கு அர்த்தமுண்டோ?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாள் தேவஸ்தானத்திலிருந்து 4000 ரூ. செலவு செய்யச் செய்து ஆண்டாள் சன்னிதிப் பந்தலில் பாவை மகாநாடு நடத்தி அதில் திருப்பாவையையும் திருமாலையும் இழிவாகப்பேச, அதன் பலனாகவே ஆண்டாள் திருவுள்ளத்தில் கனத்த சீற்றம் பிறந்து உடனே அச் சீற்றத்தை உலகமறியச் செய்துகொண்டது உலகமறிந்தது. இனியாறிலும் இப்படிப்பட்ட அதர்க்கணச் செய்கைகளில் விவேகிகள் புகாதிருப்பின் தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து நீங்காத செல்வம் நிறைந்திடும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திவ்ய தேசாநுபவம்

(மலைநாடு)

திருவாறன் விளை.

குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர்ப்பதியின் சிறப்பை யனுபவித்தோம் கீழ். அதனருகேயுள்ள திருவாறன்விளைத் திருப்பதியை அனுபவிப்போமிப்போது. இத்தலத்தை அந்நாட்டிலுள்ளவர்கள் 'ஆரம் முளை' என்று வழங்குவார்கள். மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் திருவனந்தபுரத்திற்கு அடுத்தபடியாக இத்தலம் செல்வம் மிக்க தென்பர். திருவனந்தபுரத்தின் செல்வத்திற்கும் இத்தலத்தின் செல்வத்திற்கும் ஒப்புமைக்கு அவகாசமில்லை யெனினும், மலைநாட்டிலுள்ள மற்றைத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டினுள் இத்தலம் மிக்க செல்வச் சிறப்புடைய தென்னத் தட்டில்லை. இத்தலத்தைப் பாடியவர் நம்மாழ்வாரொருவரே, யாவர். ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். அப்பதிகம் திருவாய்மொழியில் ஏழாம்பதிகத்தின் இறுதியிலுள்ளது. "இன்பம் பயக்க வெழில்மலர் மாதருந் தானும்" என்று தொடங்குவதாமது. இத் திருப்பதியின் சிறப்பை யுணர்த்துவோம்.

ஆழ்வார்களை எம்பெருமான் இந்நிலையில் அவதரிக்கச் செய்தது ஸம்ஸாரி ஜனங்களைத் திருத்திப் பணிகொள்வதற்காகவே யென்பது யாவருமறிந்ததே. மற்றை யாழ்வார்களினும் மிக்க சிறப்புப் பெற்றவரான நம்மாழ்வார் இந்நிலத்தில் அவதரித்ததும் அதற்காகவேயாகும். இவ்வாழ்வாருடைய திருவடி பணிந்தவரான மதுரகவிகள் தமது பிரபந்தத்தில் இதனை வெளியிட்டுமுள்ளார். "பயனன்றுகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப்பணி கொள்வான்—குருகூர் நம்பி" என்று. எம்பெருமான் இதற்காகவே நம்மை இந்நிலத்தில் வரவிட்டானென்பதை ஆழ்வாரும் அறிந்தே முதற் பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் எம்பெருமானை நோக்கி "நின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே" என்று விண்ணப்பம் செய்துள்ளார். பிரானே! இந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு உன்பக்கவில் அன்பு எழும்படி இவர்களைத் திருத்திப்பணி கொள்வே நென்றவாறு.

தீயவர்களைத் திருத்துவ தென்பது மிக மிகவும் செயற்கரிய காரியமாதலால் அவ்வருமையை யறிந்த ஆழ்வார் இதில் வெறுப்பையும் அடிக்கடி வெளியிட்டு வந்தார். பெரிய திருவந்தாதியில் (பா. 25.) "ஆரானுமாதானுஞ் செய்ய, அகலிடத்தை ஆராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!" என்று தம் வாய்விட்டே வெறுப்பை வெளியிட்டார்.

திருவாய்மொழியில் நான்காம்பத்தில் ஒன்பதாவது பதிகம்—'நண்ணுதார் முறுவலிப்ப' என்பது இதில் "இவை யென்னவுலகியற்கை!" என்று பலகால் சொல்லியும், கண்டு ஆற்றேனுலகியற்கை..... கூயேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம் காட்டேலே" என்று கதறியும் இந்நிலத்திலிருப்பு தமக்கு மிகவும் பொறுக்கமுடியாதிருப்பதை எம்பெருமான் திருவடிகளில் விண்ணப்பஞ் செய்தார். 'பிரானே! என்னை எதற்காக இந்தக் கொடுவுலகத்தில் வைத்துக் கூத்தாட்டுக் காண்கிறாய்?' என்று அடிக்கடி பகவானைக் கேட்பராழ்வார். அதற்கு அவன் ஒரு விடையும் தாராதே ஒவ்வொரு ஸமயத்தில் ஒவ்வொரு திருக்குணத்தைக் காட்டி அதை யனுபவிக்கச் செய்து ஸமாதானம் பண்ணி இப்படியே எடுப்பும் சாய்ப்புமாகவே திருவாய்மொழியை நடத்திக்கொண்டு பேராறினருனெம்பெருமான்.

இப்படி நடந்துவாராநிற்கையில், ஒருநாள் ஆழ்வார் எம்பெருமானை மடிபிடித்துக் கேட்கத் தொடங்கினார்: (என்னவென்றால்:) 'எம்பிரானே! இன்ன என் கேள்விக்கு நீ விடை கூறியே நிரவேணும். ஏதுக்கு என்னை இவ்விருள்தரு மாஞாலத்திலே இருக்கவைத்துப் பொல்லாதன காட்டிப்

படுகொலையடிக்கிறாய்? பொய்ச்சின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாய் இந்நின்ற நீர்மையிலே மிக்க அருவகுப்புக்கொண்ட வெண்ணை இக்கொடிய நிலத்திலே வைத்துக் குமைப்பது பேரருட் கடலான வுனக்குப் பொருந்துமோ? என்ன திருவுள்ளங்கொண்டு என்னை இங்கு இட்டு வைத்திராநின்றாய்? என்னுடைய ஆற்றுமையில் ஏதேனும் குறையுண்டோ? அல்லது உன்றன் ஆற்றலில்தான் குறையுண்டோ? இங்கு என்னை நலியு மவற்றின் நடுவே வைத்து நலிவது தரும மன்றே யுனக்கு. எதற்காக இந்த வினையாட்டு? இது தன்னை இன்று நீ சொல்லியேயாகவேண்டும் என்றார்.

அதுகேட்ட எம்பெருமான், 'ஆழ்வீர்! என் கருத்தை நீர்தாம் அறியீரோ? அறிந்து வைத்தும் அறியாத வர்போலக் கேட்கின்றீரே: சொல்லுகிறேன் கேளும்; நமக்கும் நம்முடையார்க்கும் போது போக்குக்கு உரித்தாகச் செவிக்கினிய செஞ்சொற்களைப் பாடித் தருகைக்காகவன்றோ நாம் உம்மை இந்நிலத்திலே வைத்திருப்பது; அப்படியிருக்க என் பதறுகிறீர்? மிறிது பொறுத்திரும்' என்றான். அதுகேட்ட ஆழ்வார் 'பிரானே! இதுவே உன் கருத்து? ஸர்வேச்வரனாய் அவாப்த மைஸ்த காமனா யிருந்துள்ள உனக்கும் ஒரு குறையுண்டாகில் அக்குறையை என்னாலே தீர்த்துக் கொள்ளப் பார்ப்ப தாகிறவிது நன்றாயிருந்தது! உனக்குச் சில பிரபந்தங்கள் வேண்டினால் அவை இயற்றுதற்குரிய அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பிய வியாஸர் பராசரர் வால்மீகி முதலான முனிவர்களைக் கொண்டும், இன் கவிபாடும் பரமகவிகளான பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்களைக் கொண்டும் திருமழிசைப் பிரானைக் கொண்டும் நூரூயிரமாகப் பாடுவித்துக் கொள்ளலாகாதா? நீசனேன் நிறையொன்று மிலேனைக் கொண்டு பாடுவித்துக் கொள்ளத் திருவுள்ளங் கொண்டவாறு என்னை! இது என்ன நீர்மை? இது என்ன வாத்ஸல்யம்! என்று பெருநன்றி பாராட்டி இதற்கொரு கைம்மாறு கண்டிலேனே என்று தடுமாறி நின்றார் 'என்றைக்கு மென்னை' என்கிற கீழ்ப்பதிகத்தில், இத்தகைய ஆழ்வாரது தடுமாற் றத்தை யாற்றுதற்காக எம்பெருமான், 'ஆழ்வீர்! நீர் ஏன் தடுமாறுகின்றீர்? எனக்கு ஏதேனுமொரு கைம்மாறு செய்யவேணு மென்றதானே தடுமாறுகின்றீர்; நீரும் ஒன்று செய்து நெஞ்சாறல் தீர்ந்த வரம்படி பண்ண நாம் கருதியிருக்கின்றோம்; பண்டு இராமாவதாரத்திலே நாம் திருவயோத்தியிலே குசலவர்கள் வாயாலே இராமாயணம் செவி சாத்தினோமென்று கேள்விப்பட்டிருப்பீரே; அப்படியே மலைநாட்டில் திருவாறன் விளைப்பதியிலே திருவாய்மொழி கேட்பதாகப் பாரித்திருக்கின்றோம்; ஆனால் இராமாயணம் கேட்டபோது நாம் பிராட்டியைப் பிரிந்திருந்தோமாதலால் தனியேயிருந்து கேட்டோ மென்கிற குறையொன்றுண்டு; இப்போது அப்படியல்லாமல் நாமும் நம் பெண்டுகளுமாயிருந்து கேட்க அறுதியிட்டிருக்கின்றோம்; நீர் அங்கே வந்து திருவாய்மொழி கேட்பித்து ஒருவாறு நெஞ் சாறல் தீர்ப்பெறலாமே யென்று பணிக்க. அதுகேட்ட ஆழ்வார் 'என்னைக்கொண்டு திருவாய் மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட உபகாரத்தனவேராடு நில்லாமல் அது கேட்கவும் பாரியாநின்றானே! அதற்கொரு திருப்பதியையும் நிர்ணயித்துத் தெரிவிக்கின்றானே! இது என்ன வியாமோஹம்!' என்று உவகை மேலிட்டு, அந்தத் திருவாறன்விளைத் திருப்பதியிற் சென்று திருவாய்மொழி கேட்பித்த லாகிற கைங்கரியத்தைச் செய்யப் பாரிக்கிறார் இன்பம்பயக்க வென்னும் இப்பதிகத்திலே.

இனி இப்பதிகத்தில் ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும் விவரித்து அநுபவிப்போம்.

1. இன்பம் பயக்க எழில்மலர் மாதருந்தானும்

திருமால் திருமகளோடு கூடி ஆனந்தமயனாக எழுந்தருளியிருக்குமிடமான திருவாறன் விளைப்பதியிலே அநுபவித்து அடிமை செய்யுங்காலமும் அணித்தாகுமோ? என்கிறார். ஸம்ஸாரி சேதனர்கள் எம்பெருமானோடு சேர்ந்து ஆனந்த மனுபவிப்பதுபோல எம்பெருமான் தானும் பிராட்டி யோடு சேர்ந்தே ஆனந்த மனுபவிக்கப் பெறுகின்றனென்பது தோன்ற "இன்பம்பயக்க வெழில் மலர் மாதருந்தானும் இவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க இனிதுடன் வீற்றிருந்தாள்கின்ற வெங்கள் பிரான்" என்று முன்னடிகள் பணித்தனர்.

"இவ் வேழுலகையின்பம்பயக்க" என்றவிடத்து முன்னோருரை வாக்கியம் வருமாறு:—
"மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருந்து பரியப்புக்கால் ப்ரஜைகளுக்கு ஒரு குறையும் பிறவாதிறே.

இருவருமான சேர்த்தியாலே தங்களுக்கு ஆனந்தமுண்டாக, அது தன்னைக் கண்டு, ப்ரஜை பால் (நடிக்கக்) கண்டுகுக்கும் தாயைப்போல இவர்களுக்குண்டான ப்ரீதியைக் கண்டு அத்தாலே தாங்கள் இனியராயிருப்பார்களாயிற்று" என்று.

திருவாய்மொழி கேட்கைக்குப் பாங்காயிருப்பதொரு தேசம் பெற்றோமென்று பெருப்பேறு பெற்றாப்போலே விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கிறவிடமென்பது தோன்ற "இனிதுடன் வீற்றிருந் தாள்சின்ற" என்றார். இத்தகைய பெருமான் அத்தலத்திலிருப்பை ஸ்வயம் பிரயோஜனமாகக் கருதி, இராமகிருஷ்ணாதி யவதாரங்கள்போலே திருநாடு சென்று சேர்ந்ததாக வல்லாமே நிச்சலும் உறையுமிடமாய், அவன் தன் பரிஜன பரிவாரங்களோடே யிருந்து திருவாய்மொழி திருச்செவி சாத்துகைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான பூம்பொழிலாலே குழப்பட்டது திருவாறன்விளைப்பதி; அதனைத் தொழுது வலஞ்செய்து வாழும்படியான காலம் என்றோ? என்றாயிற்று.

2. ஆகுங்கொல் ஐயமொன்றின்றி.

இப்பாட்டில் முதலிலுள்ளதே முடிவிலுமுள்ளதுபோல் தோன்ற நிற்கையாலே கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் சங்கிக்க நேரும். அதாவது, "ஆகுங்கொல் ஐயமொன்றின்றி" என்று முதலிலுள்ளது: 'கைதொழக் கூடுங்கொலோ' என்று முடிவிலுள்ளது. ஆகவே கூறியது கூறலர்குமேயென்று. இங்ஙனே யாகாது. முதலிலும் முடிவிலும் ஆழ்வாருடைய மனோரதம் காண்கிறது. முதலில் ஸாமான்யமாக மனோரதித்து, முடிவில் அதனை விவரிக்கிறபடியாயுள்ள தென்றுகொள்க. [ஐய மொன்றின்றி ஆகுங்கொல்/] நம்முடைய மனோரதம் ஒரு ஸந்தேஹமு மின்றி வித்திக்குமா? என்று பொதுவாகக் கூறினபடி. அது எவ்விதமான மனோரதமென்ன முடிவிலே விவரிக்கிறது. பண்டு எம்பெருமான் திருவடிகளாலளந்த ஆகாசப்பரப்படங்கலும் விபாபிக்கின்ற கொடிகளையுடைத்தான மாடங்களையும், ஒங்கியிருந்துள்ள மதிள்களையுமுடைய திருவாறன் விளைப்பதியை, சந்தனம் பச்சைக்கருப்பூரம் முதலியவற்றால் வாஸிதமான நறுநீர் கொண்டு தூவிவலஞ் செய்து கைதொழும் பாக்கியம் வாய்க்குமோ! என்றாயிற்று.

இற்றைக்கும் இத்தலத்திற்குச் செல்லும் மஹான்கள் இப்பாட்டிற் பாரிப்பை அடியொற்றி அங்குத் திருமதியிலே சந்தன நீர் தெளித்து வழிபடுவார்கள்.

3. கூடுங்கொல் வைகலும் கோவிந்தனை மதுகுதனைக் கோளரியை ஆடும்பறவை மிசைக் கண்டு.

திருவாறன் விளைப்பதியிலுறையும் எம்பெருமானிடத்தில் ஆழ்வார் தாம் அநுபவித்த திருக் குணங்களை மூன்று திருநாமங்களையிட்டு வெளியிடுகின்றார்.

[கோவிந்தனை] பசுக்கூட்டங்களைப் பெற்று மகிழ்பவனை என்பது இதன் பொருள்: "ஸர்வஸ்ய ஜகத: பாலௌ வத்ஸபாலௌ பபூவது:" என்று ஓர் முனிவர் வியந்து கூறுகின்றார். 'முவுலகும் காவலோன்' என்று ஸகல லோகங்களையும் காக்கு மியல்வினனான் கண்ணபிரானும் பலராமனும் கன்றுகளையும் பசுக்களையும் காப்பவர்களாயினர் என்பது பொருள். இதனால் எம்பெரு மானுடைய எளிமைக் குணம் அநுபவிக்கப் பட்டதாகும். பராத்பரனாயிருக்குமவன் இப்படி தாழ் நிற்பதன்றோ எளிமைக் குணமென்பது. இதனையே வடநூலார் ஸௌலப்ய மென்பார்கள். ஆக 'கோவிந்தனை' என்பதனால் ஸௌலப்யகுணம் அநுபவிக்கப் பட்டதாயிற்று.

[மதுகுதனை] மதுவென்னு மகரனை முடித்த பெருமானே என்றபடி. மதுவைச் சொன்னது கைடபனையும் கூறியவாறு. மதுகைடபர்களை முடித்த மிடுக்குடைமை கூறியதனால் எளிமைக் குணத்திற்கு எதிர்த்தட்டான குணம் அநுபவிக்கப் பட்டதாகும். மதுகைடபர்களிருவரும் வரங் கேட்டுப் பெற்றிருந்தது எங்ஙனே யென்னில், 'பெருமானே! உனது திருமேனியிலேயே எங்க

தீவ்ய தேசாநுபவம்

7

ருக்கு வதம்நேர்பட வேணும் : ஒருவரும் சாகாதவிடத்திலே நாங்கள் சாகவேணும்' என்று. அப்படியே பெருமான் இவர்களைத் தனது துடை யிடுக்கில் இறுக்கி முடித்தான். இத்தகைய விலக்ஷணமான வீரம் இங்கு அனுபவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

[கோளரியை] தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமுண்டாகாதபடி வரம் பெற்றவனும் ஹிரண்யாக்ஷனது உடன்பிறந்தவனுமான இரணியன் தேவர் முதலிய எல்லோர்க்கும் கொடுமையியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்து வருகையில் அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான் இளமை தொடங்கி மகாவிஷ்ணு பக்தனாய்த் தந்தையின் கட்டளைப்படியே அவன் பெயர் சொல்லிக் கல்வி கற்காமல் நாராயண நாமம் சொல்லி வரவே கடுங்கோபங் கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன் வழிப்படுத்துதற்குப் பலவாறு முயன்றபின், அங்ஙனம் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்ன வபாயஞ் செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக. ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்குளான்? காட்டு' என்ன; அப்பிள்ளை 'தூணிலுமுளான் துரும் பிலுமுளான், எங்குமுளான்' என்று சொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ அவன்?' என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த வெரு தூணைப் புடைக்க, அதிலிருந்து திருமால் மனித ரூபமும் சிங்கவடிவமும் கலந்த நரசிங்கபூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப் பிடித்து வாசற்படியில் தனது மடியின் மீது வைத்துக்கொண்டு தனது திருக்கை நகங்களால் அவனது மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள் செய்தன நென்பது கோளரியின் வரவாறு. இதனால் பகவானுடைய பெருமிடுக்குமட்டுமேயல்லாமல் அவன் ஸர்வவ்யாபி யென்னுமிடமும் முதலிக்கப்படுவதால் இதில் முக்கியமாக அத்திருக்குணம் அனுபவிக்கப்பட்டதாகும்.

ஆக இத்தகைய திருக்குணங்கள் விளங்க நின்ற பெருமான் திருவாறன் விளைப்பதியிலே யுள்ளான். அவனை "ஆடும்பறவை மிசைக்கண்டு கைதொழுது" என்றவிடத்து விசேஷார்த்தத்தை நம்பிள்ளையருளிச் செய்யுமழகு காண்மின்:—"திருவாறன் விளையை உத்தேச்யமாகக் கொண்டு எம்பெருமானை அங்கே காணவேனுமென்று நாம் அவ்விடம் தேடிச் சென்றால் அவன் திருநகரியை (ஆழ்வார் திருநகரியை) உத்தேச்யமாகக் கொண்டு இங்கே நம்மைக் காணுமென்று ஆடும்பறவையிசை ஏறி வருவனே; அன்னவனை வழிநடுவிலே கண்டு"—என்று. எம்பெருமானைக் காண்பதில் நமக்கு எவ்வளவு குதூஹலமோ அதற்கு மேற்பட்ட குதூஹலம் அவனுக்கு நம்மைக் காண்பதில் என்பது தத்துவம். அப்படி வழியிடையிலே அவனைக் கண்டுவிட்டாலும் நாம் க்ருதக்ருத்யராகவெண்ணி மீள்வதில்லை. நமக்குத் திருப்பதியே முக்கியமான உத்தேச்யமாதலால் அங்குச் சென்று தொழ வாய்க்க வேனுமென்று பாரிக்கின்றாராழ்வார். அத்தலத்தின் சிறப்பை வருணிப்பன பின்னடிகள்.

[தொடரும்]

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to:—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.